

DE NEUROOT EN DE GEHOORGESTOORDE

Blijspel in vier bedrijven

door

JANNY SPIJKER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE NEUROOT EN DE GEHOORGESTOORDE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JANNY SPIJKER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Arthur Schenk
Zijn moeder
Lenie - zijn vriendin
Gitta Boon - zijn buurvrouw
Geja Boon - haar zus
Bas - ex-vriend van Geja
Roemer (m/v) - geneeskundig controleur

Verder nog de stem van een balie-employé (m/v) en de stem van een koerier (m/v)

DECOR:

Het toneel is in tweeën verdeeld. De ene helft (linkerhelft) is de woonkamer van Arthur, de andere helft (rechterhelft) is de woonkamer van Gitta.

Woonkamer van Arthur: Strak en keurig netjes ingericht. Bank links voor. Rechts, tegen de tussenwand een kast met daarin een stereo. Kleine salontafel bij de bank. Evt. enkele moderne schilderijen aan de wand. Linksachter deur naar gang en achter deur naar rest van de woning.

Woonkamer van Gitta: Een gezellig allegaartje. Twee kuipstoeltjes in felle kleuren; een kleine salontafel met daarop een vaasje met uitgedroogde bloemen en tegen de tussenwand een smalle, langwerpige tafel, die overloopt van de rommel: PC, boeken, papieren, mappen, leeslamp, telefoon, de resten van het ontbijt enz. Daarvoor een (buro) stoel. Rechtsachter deur naar gang en achter deur naar rest van de woning.

OPMERKING;

In het stuk heb ik bewust gekozen voor enkele scènes "buiten het toneel" en enkele scènes "buiten beeld".

Als u dat beter uitkomt kunt u dat evt. aanpassen.

EERSTE BEDRIJF

Indien mogelijk, komt Arthur (en daarna Gitta) op via het publiek. Dan begint het spel met gesloten gordijnen.

Arthur komt op met diplomatenkoffer. Loopt richting podium. Zijn zaktelefoon begint te rinkelen. Hij stopt, haalt telefoon uit zijn zak en er valt een envelop op de grond. Arthur ziet het niet, loopt al pratend verder.

ARTHUR: Met Schenk....Hallo... Dat hangt er vanaf.... Wanneer het klaar moet zijn.... Ik ben bang dat ik dat niet red.... Dat ook, maar ik ga er even tussenuit.... Ja, zo zou je het kunnen noemen..... Over twee weken.... Daar was ik al bang voor. Ik zou je graag van dienst willen zijn, we hebben in het verleden een paar leuke commercials gemaakt samen, maar.. helaas..... Succes.... Dank je. *(einde gesprek. Stopt telefoon weg en gaat af achter het toneel. Gitta op met rood koffertje en map papieren, waar ze lopende in bladert. Op de plek waar Arthur de envelop verloor, valt de map uit haar handen)*

GITTA: Oen. Wie gaat er ook op straat papieren doorlezen. *(schuift alle papieren incl. envelop, op een hoop en stopt alles in het koffertje)* Gitta Boon natuurlijk. Wie anders? Kan ze daar dan niet mee wachten tot ze thuis is? Blijkbaar niet. Je hebt van die mensen... En daar is Gitta Boon er een van. Weet niet van stoppen. Gaat maar door. Net zolang tot ze haar kunnen afvoeren naar het gesticht. Gek word je toch van zo iemand? Inderdaad. *(al pratend af achter het toneel)* Ik ben toe aan vakantie. Ik functioneer niet goed meer. Als je al tegen jezelf begint te raaskallen, dan zit je dicht bij het randje. *(zodra Gitta af is, gaat het doek op. Alleen Arthur's kant is verlicht. Arthur komt links op. Gaat fluitend naar de stereo, zet hem aan, gooit tas en jas op de bank. Knoopt overhemd los en zet de stereo harder. Terwijl hij zijn overhemd uittrekt wil hij achter af, maar op dat moment komt Lenie achter op)*

ARTHUR: Hé, jij hier?

LENIE: Dag schat. *(geeft hem vluchtig een zoen en zet dan snel de stereo zacht)* Ik dacht al dat je er was. Je moet de stereo niet zo hard zetten. Daar hebben de burens last van.

ARTHUR: Ik wil hem kunnen horen als ik onder de douche sta. Wat doe je hier eigenlijk?

LENIE: Dank je. Dat is een leuk ontvangst.

ARTHUR: Nou ja, zo bedoelde...

LENIE: Precies het soort ontvangst wat je verwacht van je liefhebbende verloofde.

ARTHUR: We zijn niet verloofd.

LENIE: Nou ja, zo goed als, dan.

ARTHUR: Lenie, ik heb je nu al zo vaak gezegd, dat ik niet wil trouwen, dus verloven is er dan ook niet...

LENIE (*snel naar hem toe. Armen om zijn nek*): Weet ik, weet ik. Dat hoef je niet te herhalen. Laten we het gezellig houden.

ARTHUR: Braaf meissie. (*geeft haar een snelle kus, maakt zich los en zet de stereo harder*) Dan ga ik nu douchen. (*achter af. Lenie kijkt hem na, kijkt even geërgerd naar de stereo, gaat dan opruimen. Pakt het overhemd dat Arthur achteloos op de grond heeft laten vallen en gaat daarmee achter af. Laat deur openstaan. Arthur achter*) Kom je er ook bij?

LENIE (*achter*): Nee dank je, ik ben al schoon. (*Lenie komt weer op, doet deur dicht, pakt jas van de bank, zet koffer naast de bank. Haalt telefoon uit jaszak en ziet dan een envelop. Terwijl ze de envelop openmaakt zet ze de stereo zacht*)

ARTHUR (*achter*): Hé. Harder!

LENIE (*opent deur*): Ik ben aan de telefoon. Mag hij dan alsjeblieft zachter?

ARTHUR: Oh sorry. Wist ik niet.

LENIE (*doet deur dicht, haalt soort van cheque uit de envelop en leest*): Deze cheque kunt u inwisselen bij Schiphol voor een vliegticket ter waarde van F.1.000,-. Geldig tot 26 mei... Dat is... (*kijkt op horloge*) Dat is over drie dagen. Hoe komt hij daaraan? Gaat hij alleen op vakantie? Zonder mij daar iets over te vertellen? Zonder mij mee te vragen?

ARTHUR (*achter op in badjas. Bezig zijn haar af te drogen*): Wie was dat aan de telefoon?

LENIE: Hè?

ARTHUR: Je was toch aan de telefoon?

LENIE: Oh.. eh... verkeerd verbonden. Arthur?

ARTHUR: Ja?

LENIE: Hoe kom je hieraan? (*laat cheque zien*)

ARTHUR (*kijkt*): Nou, daar gaat m'n verrassing. Wat moest jij in m'n jaszak? Ik hou niet van dat gesnuffel in mijn privé zaken.

LENIE: Hoor ik niet ook bij jouw privé zaken? En trouwens, ik snuffelde niet. Ik zag hem toevallig toen ik de telefoon uit je jaszak haalde.

ARTHUR: Oh... Maar dan hoefde je hem nog niet open te maken.

LENIE: Hè, wat doet dat er nu toe? Ik wil weten waarom je mij hier niets over hebt gezegd.

ARTHUR: Ik heb ze gister pas gekregen. En bovendien was het bedoeld als verrassing.

LENIE: Leuke verrassing. Wanneer en hoe had je het me willen laten weten? Via een kaartje vanuit je vakantiebestemming? Lieve Lenie. Het is hier mooi weer, ik begin al aardig bruin te worden. Oh ja, je wist niet dat ik wegging, hè? Verrassing!

ARTHUR: Wat bazel je nou?

LENIE: Bazel? Ik bazel? Goed. Laat ik het dan anders formuleren. Als dit jouw soort van verrassingen is, verras mij dan alsjeblieft nooit meer. (*Arthur kijkt haar stomverbaasd aan*) Waarom sta je daar nou zo achterlijk verbaasd te kijken?

ARTHUR: Oh. Neem me vooral niet kwalijk. Stom van mij, dat ik dacht jou een plezier te kunnen doen.

LENIE (*pruilt*): Ik dacht dat wij samen iets hadden, maar blijkbaar stel je niet echt prijs op mijn gezelschap..... Nu begrijp ik jouw verrassing.

ARTHUR: Volgens mij zit er ergens een schroefje bij je los.

LENIE: Niet bij mij. Bij jou.

ARTHUR: Oh, ja natuurlijk. Bij mij. Als je je vriendin wilt verrassen met een onverwacht uitstapje, dan zit je duidelijk niet goed in elkaar.

LENIE: Inderdaad. Als je het lef niet hebt om mij recht in mijn gezicht te zeggen, dat je genoeg van mij hebt, maar dat via een "onverwacht uitstapje" wil duidelijk maken, dan zit je inderdaad duidelijk niet goed in elkaar.

ARTHUR: Heb ik beweerd dat ik genoeg van je heb?

LENIE: Niet met woorden, maar wel met daden.

ARTHUR: Als je er zo over denkt, dan wil ik je niet eens meer mee hebben.

LENIE: Mee hebben?

ARTHUR: Misschien is het wel beter zo. Misschien doe je ons allebei wel een groot plezier door onze relatie te verbreken.

LENIE: Wat bedoel je met: "mee hebben?"

ARTHUR: Precies wat ik zei. Als jij zo overdreven paranoïde reageert op een reis die zuiver en alleen als verrassing was bedoeld, dan hou ik het voor gezien.

LENIE: Ja maar... Wou je mij dan mee hebben?

ARTHUR: Wie anders? Mijn moeder?

LENIE: Maar.... Die cheque is toch maar voor een ticket?

ARTHUR (*pakt zijn jas en zoekt de tweede envelop*): Als je nog eens mijn jaszakken doorzoek, doe het dan goed. Er zitten twee van die enveloppen.... Waar is ie nou? Hoe kan dat.... Weet je zeker dat dat één cheque is? Zijn het er niet twee? Heb ik ze niet toevallig bij elkaar gestopt?

LENIE: Je had er twee?

ARTHUR: Ja natuurlijk. Ik snap het niet. Hoe kan dat nu?

LENIE: Je had er ook een voor mij?

ARTHUR: Ja! Verdorie, ik zal hem toch niet verloren hebben?

LENIE: Oh lieverd. *(vliegt hem om z'n nek)* Sorry voor wat ik er net allemaal uitgekraamd heb. Ik neem alles terug. Je bent een schat!

ARTHUR *(maakt zich los)*: Daar kom je wel een beetje laat mee. En tenslotte heb ik toch maar één cheque. Voor één ticket..

LENIE: Maar die ander heb je verloren.

ARTHUR *(koud)*: Is dat zo?

LENIE: Dat zei je toch?

ARTHUR: Dat zei ik ja. Maar wie zegt jou, dat dat ook zo is? Misschien zei ik dat wel expres.

LENIE: Expres?

ARTHUR: Ja, om jou te laten denken dat ik er ook een voor jou had, terwijl ik er in werkelijkheid maar één heb.

LENIE *(onzeker)*: Dat zou je niet doen.

ARTHUR *(koud)*: Nee?

LENIE: Hè, toe nou. Ik heb toch gezegd dat het me speelt?

ARTHUR: Ik ga me aankleden. *(achter af)*

LENIE *(pakt cheque en gaat achter hem aan)*: We kunnen hem toch ook inwisselen voor twee tickets van F.500,-? Of we betalen gewoon wat bij. *(is ook af. Licht aan Gitta's kant. Bij Arthur dimmen)*

GITTA *(rechts op met Geja)*: Stond je allang te wachten? Ik moet je toch eens een sleutel geven. *(gooit koffer op overvolle tafel)*

GEJA: Dat zeg je iedere keer weer, maar ik heb nog steeds geen sleutel.

GITTA: Sorry Geja, mijn hoofd loopt over de laatste tijd.

GEJA *(nuchter)*: Je hoofd niet alleen, zie ik.

GITTA: Ach ja, je kent me.

GEJA: Ja. Het is maar goed dat je een zus hebt, die de boel weer aan kant kan maken voor je. *(wil tafel opruimen)*

GITTA: Nee! Laat liggen. Anders kan ik straks niks meer vinden.

GEJA: Kan je dat nu dan wel?

GITTA: Ik hoop van wel. Ik heb aantekeningen gemaakt voor een tekst voor een advertentie. En ik moet nog een naam en een slogan verzinnen voor een nieuw wasmiddel. Alsof er nog niet genoeg zijn. Dat valt niet mee, hoor. Wat kan je nu nog voor nieuws verzinnen, buiten witter dan wit en veilig voor uw tere weefsels? Oh, ik heb er zo de balen van! Ik ben toe aan vakantie. Ik ben uitgeput, uitgeblust, leeg! Ik kan niets meer verzinnen. Ik wou dat ik met jou kon ruilen.

GEJA: Oh. Je hebt liever een verbroken relatie, honderd en twaalf gulden op de bank en rekeningen die je moet zien te betalen door de rotzooi van andere mensen op te knappen.

GITTA: Nee. Dat klinkt ook niet aantrekkelijk.

GEJA: Nee, dat dacht ik wel. Wees blij dat je een baan hebt. En een goed betaalde ook nog.

GITTA: Ja maar de stress, de tijdslimiet, daar ga ik aan kapot.

GEJA: Ik vind dat je machtig interessant werk hebt.

GITTA: Als je er alle dagen inzit, raakt dat interessante er steeds meer af, geloof me. Het is louter stress. Ik sta ermee op en ik ga ermee naar bed. Rust. Ik zou eindelijk wel eens wat rust willen hebben. Maar dat wordt me niet gegund. Deadline voor dit, deadline voor dat. Nergens kom ik aan toe. Het is dat jij elke week m'n huis aan kant maakt, anders zou het een afvalstortplaats worden, want ik kom er niet aan toe.

GEJA (*haalt beschimmelde broodresten tussen de paperassen vandaan*): Ach, als je de deur open laat staan, loopt het op den duur vanzelf het huis wel uit. (*Gitta zucht diep*) Weet je wat jij moet doen? (*werkt haar al pratende achter af*) Lekker douchen. Alle stress van je af laten spoelen en daarna andere, lekker zittende kleren aantrekken. Dan maak ik intussen wat te eten. Wedden dat je je daarna een heel ander mens voelt? (*beiden af. Licht aan bij Arthur. Bij Geja dimmen*)

ARTHUR (*achter op met Lenie op z'n hielen*): Mijn zin is er al af.

LENIE (*smeekt*): Arthur. Toe. Vergeet nu wat ik heb gezegd. Ik vind het ontzettend lief van je, om er samen een paar weken tussenuit te gaan. Ik heb er echt zin in.

ARTHUR: Ik niet meer. (*zet stereo harder, gaat op de bank zitten met zijn benen op de salontafel*)

LENIE (*zet de stereo zachter, haalt zijn benen van de tafel en gaat naast hem zitten*): Waar zullen we naartoe gaan? Ergens waar het lekker warm is. Zeg jij het maar.

ARTHUR: Ik heb geen zin meer.

LENIE: Natuurlijk wel. Griekenland of Portugal lijkt me wel wat. (*Arthur pakt zijn telefoon en drukt een nummer*) Oh, goed idee. Bel je Schiphol om te vragen wat voor vluchten er nog vrij zijn?

ARTHUR: Met Arthur Schenk. Nog even over die commercial. Heb je al iemand anders gevonden? Oh.. jammer..... Ja, maar er is wat tussen gekomen.... Nou ja, je weet mijn nummer, voor het geval.... Tot horens. (*legt telefoon neer*)

LENIE (*haalt hem aan*): Arthur?

ARTHUR: Misschien kun je maar beter naar huis gaan. (*Lenie kijkt hem vragend aan*) Om alvast te pakken voor de grote reis.

LENIE (*enthousiast*): Yes! Ik wist het wel.

ARTHUR (*geeft haar de cheque*): Met een ticket van F.1.000,- kun je vast wel een leuke bestemming vinden.

LENIE: Maar.... gaan we dan niet samen?

ARTHUR: Ik heb geen zin meer. En bovendien heb ik nog het een en

ander te doen. Ik wens je veel plezier. (*werkt haar links af*) Stuur maar een kaartje. (*sluit de deur, loopt weg, maar dan komt Lenie weer op*)

LENIE: Ik ga niet weg. Niet op deze manier. We moeten het uitpraten.

ARTHUR: Het is al uit.

LENIE: Wat? En dat alleen maar vanwege dit kleine akkefietje?

Dat klopt niet. Dat kan niet.

ARTHUR: Ik zou ook graag mijn sleutel terug willen hebben.

LENIE: Je overdrijft. Wat ik net gezegd heb kan niet de reden zijn..... Wat is er werkelijk aan de hand. Wat zit je dwars?.. (*stilte*) Zeg dan wat! Het ene moment wil je nog samen met mij op vakantie en het volgende moment wil je onze relatie verbreken. Alleen omdat ik het verkeerd begreep? (*stilte*) Zeg nou zelf. Dat klopt toch niet?

ARTHUR: Ik weet het niet. Ik weet het niet meer.

LENIE: Ik denk dat ik het wel weet.

ARTHUR: Mooi. Dan mag je het me uitleggen.

LENIE: Je bent gewoon moe.

ARTHUR: Dat klopt.

LENIE: Overwerkt.

ARTHUR: Dat zou ik nou niet direct...

LENIE: Je bent toe aan vakantie.

ARTHUR: Ah, op die fiets. Sorry Lenie, bespaar je de moeite. Ik ga niet op vakantie. Doe met die cheque wat je wilt, maar verlang niet van mij dat ik met je mee ga.

LENIE: Arthur....

ARTHUR: Nee. Goed, ik geef toe dat ik wat overdreven reageerde. Ik weet ook niet waarom. Misschien had ik al geen zin en was ik blij met een excuus om er onderuit te komen. Ik weet het niet. Ik weet alleen dat ik niet ga.

LENIE: Je hebt toch geen opdrachten, waarom....

ARTHUR: Heb ik eindelijk eens tijd om na te denken.

LENIE: Na te denken?.... Waarover?

ARTHUR: Van alles.

LENIE: Zoals?

ARTHUR: Zoals.... Wat wil ik met mijn leven? Wat wil ik met onze relatie? Wil ik wel een relatie? Waarom is rood, rood en niet blauw? Waarom vieren we Sinterklaas in december en niet in juni? Waarom zijn de bananen krom? Waarom wil je dat weten?

LENIE: Ik blijf hier. Ik ga ook niet. We gaan samen de antwoorden zoeken op jouw vragen.

ARTHUR: Dat doe ik liever alleen.

LENIE: Je kan er beter met iemand anders over praten. Iemand die de dingen ook van een andere kant kan bekijken en tegelijkertijd ook op

je let. Wat ik ken je. Als ik jou je gang zou laten gaan, zou je maar zelden een fatsoenlijke maaltijd naar binnen krijgen.

ARTHUR: Alsjeblieft, ga weg. Ik heb het gevoel alsof ik een strop om mijn nek heb, die met elk woord dat jij zegt strakker gaat zitten. Ik heb geen ruimte meer om adem te halen. Ga weg voordat ik stik! *(stilte. Lenie haalt sleutel uit haar tasje, legt hem op tafel, keert zich om en loopt de deur, links, uit)* Wat heb je nu weer gedaan? Jij stomme idioot. Jij weet wel hoe je vrouwen moet weggagen. Wat heb je toch? Waarom kun je er nu niet een vasthouden?..... Een borrel. Daar ben ik aan toe. *(achter af. Licht aan bij Gitta. Bij Arthur gedimd. Gitta achter op. Opent haar koffer, maakt achteloos ruimte op de tafel en zoekt wat papieren uit de koffer)*

GEJA *(achter op met kom soep)*: Je mag wel eens boodschappen doen. Je hebt niet veel meer in huis. Ik heb de helft van wat je had, weg moeten gooien. Je moet eens wat beter voor jezelf zorgen, Gitta. En leg je werk nu maar even opzij, ik heb soep voor je.

GITTA: Geen tijd.

GEJA: Daar moet je tijd voor maken. Het is belangrijk dat je goed eet, wil je goed functioneren.

GITTA: Ja. *(gaat gewoon door)*

GEJA *(zet soepkom bovenop de papieren)*: Eet. Nu.

GITTA *(neemt een hap, zet het dan opzij)*: Iets met bloemen. De frisse geur van bloemen. Fleur... Fleuril, oh nee, dat bestaat al. Wat heb je allemaal voor bloemen? Rozen.... Rozal? Nee. Eh... Anjers... Wat is dat ook alweer in het Engels? Ik moet hier ergens een Engels woordenboek hebben... Waar ligt dat ding?

GEJA: Hou op! *(maait de papieren van tafel)*

GITTA: Wat doe je nu?

GEJA: Je had rust nodig, zei je. Neem dan ook rust!

GITTA: Ik heb er geen tijd voor. Dat heb ik toch ook gezegd?

GEJA: Ik maak me zorgen om je. Je ziet er slecht uit.

GITTA: Dank je.

GEJA: Dat is niet bedoeld als compliment.

GITTA: Zo vatte ik het ook niet op.

GEJA: Zo kan je toch niet doorgaan? Niemand is onmisbaar. Meld je ziek.

GITTA: Dat heeft de artdirector al gedaan. Daarom heb ik het nu nog drukker. *(begint de papieren weer op te pakken. Arthur komt weer op met glas en fles. Zet de stereo harder en gaat languit op de bank liggen drinken)*

GEJA: Dat maakt toch niet uit? Dan kan jij dat toch ook doen?

GITTA: Nee, dat kan ik niet. Verdomme! *(bonst op de tussenwand)* Zet

die klere-herrie af. Zo kan een mens zich toch niet concentreren?

GEJA: Rustig nou maar.

GITTA: Rustig?! Rustig?! Sinds die asociale junk hiernaast is komen wonen, heb ik geen rust meer. Niet op mijn werk en ook niet thuis. Zodra ik wil werken, wil die gehoorgestoorde uit zijn dak gaan. *(klimt op tafel, begint weer te bonzen en schreeuwt)* He klojo! Nooit gehoord van een koptelefoon?! Zet dat krenge zachter. *(Geja probeert haar van tafel te halen)* Een mens kan z'n eigen gedachten niet eens meer horen. Zet onmiddellijk zachter, anders bel ik de politie. Hoor je me?! *(Arthur loopt luisterend naar de tussenwand)* Moet ik harder schreeuwen? Hoor je me dan wel? *(Gitta begint wild te schreeuwen en bonzen. Geja rukt haar van tafel, samen vallen ze op de grond. De koffer met inhoud valt ook op de grond. Arthur zet de stereo uit. In de plotselinge stilte)*

ARTHUR: Neuroot! *(gaat weer op de bank liggen met een nieuwe borrel)*

GITTA *(lacht onbedaarlijk. Geja kijkt bezorgd toe)*: Hè, hè, is dat lachen.... Dat heeft me goed gedaan. Lekker even afreageren.

GEJA *(droog)*: Andere mensen doen dat door te gaan sporten.

GITTA: Stil... Hoor je dat?

GEJA: Ik hoor niets.

GITTA: Ik ook niet. Het heeft geholpen. *(lacht weer)*

GEJA: Het heeft op jou ook een therapeutische uitwerking gehad, maar ik sta te trillen op mijn benen.

GITTA: Ach... Heb ik je laten schrikken?

GEJA: Dat kun je wel zeggen, ja. Heb je vaker last van dit soort uitbarstingen?

GITTA: Niet zo vaak hoor. Een keer op een dag maar.

GEJA: Gitta...

GITTA: Grapje. Toe, lach eens.

GEJA: Mag ik eerst even bijkomen?

GITTA: Wat een troep, hè? Kom, dan ruimen we het samen op.

GEJA *(helpt)*: Wanneer heb je vakantie?

GITTA: Oh, dat duurt nog een paar maanden.

GEJA: Dat hou je nooit vol. *(heeft de envelop van Arthur gevonden)* Hier, post.

GITTA: Post? *(pakt hem aan en bekijkt de envelop)* Zal wel reclame zijn, hij is niet geadresseerd. *(gooit hem in de prullenbak)*

GEJA: Dat kan ik nou niet.

GITTA: Wat niet?

GEJA: Post weggooien, zonder dat ik weet wat het is. Daar ben ik, denk ik, te nieuwsgierig voor. Ik vind het altijd weer spannend. Je weet tenslotte maar nooit.

GITTA: Jij niet, ik wel. Een ongeadresseerde envelop kan nooit veel bijzonders zijn. Zo. Kijk, de tafel is gelijk opgeruimd. Moet ik vaker doen.

GEJA: Opruimen. Ja.

GITTA: Nee, de boel eraf gooien. Dan moet ik wel opruimen. Hoewel... alles ligt nu wel door elkaar. *(zoekt en maakt er weer een puinhoop van)* Ik moet ergens nog een briefing hebben over dat wasmiddel. Ik heb hem toch wel meegenomen?

GEJA: Die brief heb je dus net weggegooid.

GITTA: Nee, geen brief. Een briefing. Een papiertje waarop staat wat de fabrikant allemaal kwijt wil over z'n nieuwe wasmiddel.

GEJA: In die envelop misschien? *(heeft hem uit de prullenbak gehaald)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto